

II. Text und Übersetzung.

I.

Αδτομράτωρ Καῖσαρ Σεβαστὸς ἀρχιερεὺς δημαρχικῆς
ἔξουσίας ἐπιτακαιδέκατον αὐτοκράτωρ τεσερακαιδέκατον
λέγει·

(7|8 a. C.)

Ἐπειδὴ τὸν πάντας εὐδίσκων Ῥωμαίους ἐν τῇ περὶ Κυρήνην
5 ἐπαρχῆαι πέντε καὶ δέκα καὶ διακοσίους ἐκ πάσης ἡ(λ)ικας,
δισχειλίων καὶ πεντακοσίων διαστῶν ἢ μείζω τίμησιν ἔχοντας,
ἔξ ὧν εἰσιν οἱ κριταὶ, καὶ ἐν αὐτοῖς τούτοις εἶναι τυρας συνωμοσίας
αἱ πρεσβῆται τῶν ἐπαρχῆας πόλεων ἀπω(δ)ύραντο τὰς ἐπιβαρού-
σας τὸν Ἑλληνας ἐν ταῖς θανατηφόροις δίκαιαις, τῶν αὐτῶν ἐμ μέρει κα-
10 τηγορούντων καὶ μαρτυρούντων ἀλλήλοις, πάγῳ δὲ αὐτὸς ἔγνωκα ἀ-
νατίους τινάς τῶι τρόπῳ τούτῳ καταβεβαδημένους καὶ ἐς τὴν ἑσχά-
την ἡγμένους τιμορίαν, ἄχρι ἂν ἢ σύνκλητος βούλευσηται περὶ τούτου
ἢ ἐγὼ αὐτὸς ἀμεινον εὔρω τι, δοκοῦσι μοι καλῶς καὶ προσηκόντως ποιήσειν
οἱ τὴν Κρητικὴν καὶ Κυρηναϊκὴν ἐπαρχῆαν καθέξοντες προτιθέντες ἐν τῇ κατὰ
15 Κυρήνην ἐπαρχῆαι τὸν ἵσον ἀριθμὸν Ἐλλήνων κριτῶν ἐκ τῶν μεγίστων τιμημά-
των δύον καὶ Ῥωμαίων, μη(δ)έντα γεώτερον πέντε καὶ εἴκοσι ἐπῶν, μήτε Ῥωμαίον μή-
τε Ἐλληνα, μη(δ)ὲ ἔλασον ἔχον(τ)α τίμημα καὶ οὐσίαν, ἀν γε εὖπορία τοιούτων ἀν-
θρώπων ἦι, δειναριών ἐπτακισχειλίων καὶ πεντακοσίων, ἢ ἀν τούτωι τῶι τρόπωι
μὴ δύνηται συνπληροῦσθαι δ ἀριθμὸς τῶν διφειλόντων προτιθεσθαι κριτῶν, τὸν
20 τὸ ἥμισυ καὶ μὴ ἔλασον τούτου τοῦ τιμ(ήμ)ατος ἔχοντας προτιθέτωσαν κριτὰς ἐν
τοῖς θανατηφόροις τῶν Ἐλλήνων κριτηρίοις. Ἐάν δὲ Ἐλλην κριτόμε-
νος πρὸ μᾶς ἡμέρας ἢ τὸν κατήγορον ἀρξασθαι λέγειν δοθείσης ἔξου-
σίας αὐτῷ, πότερον ἀπαντας βούλεται κριτὰς αὐτῶι Ῥωμαίους εἶναι ἢ τὸν
ἥμισον Ἐλληνας, ἔληται τὸν ἥμισεις Ἐλληνας, τότε σηκωθεισῶν τῶν
25 σφαιρῶν καὶ ἐπιγραφέντων αὐταῖς τῶν δνομάτων, ἐγ μὲν τοῦ ἐτέρου κλη-
ρωτηρίον τὰ τῶν Ῥωμαίων δνόματα, ἐγ δὲ τοῦ ἐτέρου τὰ τῶν Ἐλλήνων κληρο[ν]-
σθα, ἔως ἀν [[αν]] ἐφ' ἐκατέρον γένοντος ἀνὰ εἴκοσι πέντε ἐκπληρωθῶσιν, ὃν ἀνὰ ἐ-
γα ἐξ (ἐ)κατέρον γένοντος διώκων, ἀν βούληται, ἀπολεγέτω, τρῆς δὲ ἐξ ἀπάντων
[δ] φεύγων, ἐφ' ὧι οὐτε Ῥωμαίους πάντας οὐ(τ)ε Ἐλληνας πάντας ἀπολέξει· εἴτα οἱ

2 τε(σ)σερασ- Oliv(erio), vgl. Anderson 5 ηδικιας 8 απωλυραντο der Stein; ἀποδύραντο Oliv(erio), Rad(ermacher), v. Prem(erstein). Das ω ist sicher 11 τωι τροπω τοντω 12 τιμ(ω)ρίαν Oliv. 16 μη- λενα 17 μηλε εγοντα 20 τιματος 23 αντω 24 ἐ(λ)ηται Oliv. Rad. Prem., weil der Stein εδηται gelesen wird. Aber der untere Strich des vermeintlichen Α gehört vielmehr zu dem Φ des ἐπι- γραφέντων Z. 25 ἔληται Anderson 28 ακατερον 29 ουνε [P]ωμαίους Oliv. Rad. Prem.

30 ἄλλοι πάντες ἐπὶ τὴν ψηφοφορίαν ἀπολυνέσθωσαν καὶ φερέτωσαν ιδίαι μὲν εἰς ἑτέ-
ραν κίστην οἱ Ρωμαῖοι τὴν ψῆφον, ιδίαι δὲ οἱ Ἑλλήνες εἰς ἑτέραν εἴτα, γενομένης ιδί-
ας τῆς διαριθμήσεως τῶν ἐκατέρωθεν ψήφων, ὅ τι ἀν οἱ πλείους ἐξ ἀπάντων δικάσω-
σιν, τοῦτο ἐμφανῶς ὁ στρατηγὸς ἀποφανέσθω. Καὶ ἐπ(ε)ὶ τοὺς ἀδίκους θανάτους ὠ-
ς (τ)ὸ πολὺν οἱ προσήκοντ(ι)ες τοῖς ἀπολωλόσιν οὐκ ἀτειμωδίτους περιορῶσιν, εἰκὸς τέ ἔστιν
35 τοῖς ἐνόχοις μὴ ἐρλίκειν Ἑλλήνας κατηγόρους τοὺς δίκην ὑπέρ τῶν ἀπολωλότων
οἰκήων ἢ πολειτῶν πραξιμένους, δρόμος καὶ προσηκόντως μοι δοκοῦσιν ποιή-
σειν δοσι Κρήτης καὶ Κυρήνης στρατηγήσουσιν, εἰ ἐν τῇ κατὰ Κυρήνην ἐπαρχίᾳ ὑπέρ
Ἑλλήνος ἀνδρὸς ἢ γυναικὸς ἀναιρέσεως μὴ προσίσιοτο κατήγορον Ρωμαῖον Ἑλλη-
νος, πλὴν εἰ μή τις Ρωμαίοτητι τετειμημένος ὑπέρ τυνος τῶν οἰκήων ἢ πο-
40 λειτῶν θανάτου δικάζοιτο.

II.

Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Σεβαστὸς ἀρχιε-
ρεὺς δημαρχικῆς ἔξουσίας τὸ ἐπτακαιδέκατον λέγει· Φθόνος ψύχος
τε εἶναι Ποπλίω Σεξτίωι Σκεύαι οὐκ ὀφεῖται, ὅτι Αὖλον Στλάκκιον Λευ-
κίον νίδιον Μάξιμον καὶ Λεύκιον Στλάκκιον Λευκίον νίδιον Μακεδόνα καὶ Πόπλι-
ον Λακοντάμιον Ποπλίον ἀπελεύθερον Φιλέωτα, ἐπειδὴ ἕατονς οὗτοι,
45 δ πρὸς τὴν ἐμὴν σωτηρίαν τά τε δημόσια πράγματα ἀγῆκεν, ἐπίστασθαι καὶ
βούλεσθαι εἰπεῖν ἔφροσαν, δεσμίους πρός με ἐκ τῆς Κυρηναικῆς ἐπαρχίας [[α]]
ἀναπεμφθῆναι ἐφρόντισεν· τοῦτο γὰρ ἐποίησεν Σέξτιος καθηκόντως καὶ ἐ-
πιμελῶς. Λοιπόν, ἐπειδὴ τῶν πρὸς ἐμὲ καὶ τὰ δημόσια πράγματα ἀνηκό-
των οὐδὲν γεινώσκοντο, τοῦτο δὲ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ εἰπεῖν ἕατονς πε-
50 πλάσθαι καὶ ἐψεῦσθαι φαρερὸν ἐποίησάν μοι, ἐλευθερωθέντας
αὐτὸνς ἐκ τῆς παραφυλακῆς ἀφέιμι. Αὖλον δὲ Στλάκκιον
Μάξιμον, διν Κυρηναίων οἱ πρέσβεις αἰτῶνται ἀνδριάντας ἐκ τῶν
δημοσίων τόπων ἥρανται, ἐν οἷς καὶ τὸν ὃν ἡ πόλεις τὸ ἐμὸν ὄνομα ὑπέργαμεν, ἔως
[[ς]] ἀν περὶ τούτου τοῦ πράγματος διαγνῶ, ἀπελθεῖν ἄνευ τῆς ἐμῆς ἐπιταγῆς κω-
55 λώ.

III.

Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Σεβαστὸς ἀρχιερεὺς δημαρχικῆς ἔξουσίας
τὸ ἐπτακαιδέκατον [[ι]] λέγει· Εἴ τινες ἐκ τῆς Κυρηναικῆς ἐπαρχή-
ας πολιτήι τετείμηνται, τούτους λειτουργεῖν οὐδὲν ἔλασον ἐμ μέρει τῷ τῶν
Ἑλλήνων σώματι κελεύω ἐκτὸς τ[ο]ύτοις[[ι]]ων, οἵς κατὰ νόμον ἢ δόγμα συνκλήτου
τῶι τοῦ πατρός μον ἐπικέμιατι ἢ τῷ ἐμῷ ἀνεισφορά διμοῦ σὺν τῇ πολειτήαι

31 ο vor *Rōmaioi* gibt Oliv. an; nach der Phot. scheint *i* vorhanden, aber als Tangente an *o*
33 *επι* (nach der Phot. zu urteilen) der Stein 34 vo *προσηκοντες* 37 τῃ 44 „etwa Λακοντ<ουλ>ά-
νιον“ Prem. 49 γεινώσκοντοδεεν der Stein, wenigstens scheint mir die Phot. Oliv.s Lesung im
ganzen zu bestätigen; den auf *ον* folgenden Buchstaben scheint der Steinmetz korrigiert zu haben (*ο* aus *τ*), für die auf *ον* folgenden vier Buchstaben hat er mehr Raum, daher größere Spatien, wie sonst,
verwendet. A. N. Modona deutet die Phot. kaum richtig (Aegyptus IX 148). γεινώσκοντοι τοῦτο Oliv.,
derselbe als Vermutung: δὲ (δ); γεινώσκοντοι τον, τὸ (als Relativ) δὲ A. Wilhelm bei Rad. (S. 72) ειπαν:
ειπαν die Herausgeber; ειπεν Rehm (mündlich) 53 πολ[ε]ις Oliv.; Rad. 56 Das Zeichen im freien
Raum ist nach der Photographie eher *τ* als *ι* 57 πολειτηαι der Stein; πολιτηαι Oliv.; Rad.; Prem.
(richtig Anderson) τετειμηνται der Stein; τετειμηται Oliv.; Rad. (richtig Prem., Anderson (vgl. A. N.
Modona, Aegyptus IX 148)) 57 τω 58/59 συνκλητωι der Stein; συνκλήτου ἢ τωι Oliv.; Rad.;
Prem.; vgl. Wenger S. 56

60 δέδοται, καὶ τούτους αὐτούς, οὓς ἡ ἀνεισφορία δέδοται, τούτων τῶν πραγμάτων εἶναι ἀτελεῖς, ὅν τότε εἶχον, ἀρέσκει μοι· ὑπὲρ δὲ τῶν ἐπικτήτων πάντων τελεῖν τὰ γεινόμενα.

IV.

Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Σεβαστὸς ἀρχιερεὺς

ρεὺς δημαρχικῆς ἔξονσίας τὸ ἐπτακαιδέκατον λέγει· Αἴτινες
ἀμφισβητήσις ἀνὰ μέσον Ἑλλήνων ἔσονται κατὰ τὴν Κυρηναϊκὴν ἐπαρχίαν,
65 ὑπεξιερημένων τῶν ὑποδίκων κεφαλῆς ὑπὲρ ὃν δὲ ἀν τὴν ἐπαρχίαν διακατέχῃ
αὐτὸς διαγεινώσκειν καὶ ἔσταται ἡ συνβούλιον κριτῶν παρέχειν δφεῖλει,
ὑπὲρ δὲ τῶν λοιπῶν πραγμάτων πάντων Ἑλληνας κριτὰς δίδοσθαι ἀρέσκει, εἰ μή τις
ἀπαιτούμενος ἢ ὁ εὐθυνόμενος πολεῖτας Ῥωμαίων κριτὰς ἔχειν βούληται· ὃν δ' ἀν
ἀνὰ μέσον ἐκ τοῦτο εἶμον ἐπικρίματος Ἑλλην(ε)ς κριτὰς δοθῆσονται, κριτὴν δίδοσθαι
70 οὐκ ἀρέσκει ἐξ ἑκείνης τῆς πόλεως οὐδὲ ἔνα, ἐξ ἡς ἀν διώκων ἢ δ εὐθύνων ἔσται ἡ ἑκείνος ὁ [[π]]ἀπαιτούμενος ἢ δ εὐθυνόμενος.

V.

*Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Σεβαστὸς ἀρχιερεὺς μέγιστος
δημαρχικῆς ἔξονσίας ΙΘ λέγει·*

(5/4 a. C.)

Δόγμα συνκλήτου τὸ ἐπὶ Γάιου Καλονισίου καὶ Λευκίου
75 Πασσιήγον ὑπάτων κυρωθὲν ἐμοῦ παρόντος καὶ συνεπιγραφομένου, ἀνῆκον δὲ εἰς τὴν τῶν τοῦ δήμου τοῦ
Ῥωμαίων συμμάχων ἀσφάληαν, ἵνα πᾶσιν ἢ γνωστόν,
ῶν κηδόμενα, πέμπειν εἰς τὰς ἐπαρχίας διέγνων καὶ τῷ
ἐμῷ προγράμματι ὑποτάσσειν, ἐξ οὐ δῆλον ἔσται πᾶσιν
80 τοῖς τὰς ἐπαρχίας κατοικοῦσιν, δοην φροντίδα ποιούμεθα ἐγώ τε καὶ ἡ σύνκλητος τοῦ μηδένα τῶν ἡμῶν ὑποτασσέμενων παρὰ τὸ προσῆκόν τι πάσχειν ἢ εἰσπράτεσθαι.

Δόγμα συνκλήτου

Ὑπὲρ ὃν Γάιος Καλονίσιος Σαβεῖνος Λεύκιος Πασσιῆγος Ροῦφος ὑπατοι λόγους ἐποίησαντο περὶ ὃν

Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Σεβαστός, ἡγεμὼν ἡμέτερος,
ἐκ ξυμβουλίου γνώμης, δὲ τῆς συνκλήτου αληρωτὸν ἔσχεν,
ἀνενεχθῆναι δι' ἡμῶν πρὸς τὴν βουλὴν ἥθελησεν, ἀνηκόντων
ἐς τὴν τῶν συμμάχων τοῦ δήμου τοῦ Ῥωμαίων ἀσφάλειαν, ἐδο-

64 ἀμφισβητήσεις Oliv. Rad. κατὰ τὴν der Stein (κατὰ versehentlich Oliv.; Rad.; Prem.; Anderson; richtig Neppi Modona, Aegyptus IX 148) 65 διακατεχη 66 διαγεινώσκειν καὶ σταναι der Stein; κανιστάναι Oliv.; Prem.; Anderson; καὶ ἴσταναι A. Wilhelm bei Rad. S. 72 (vgl. S. 88) 68/9 ἀνδανα|ταμεσον der Stein; abgeteilt von Rad. (S. 73) ὃν δὲ ἀνὰ [[γα]] Oliv.; Prem.; Anderson 69 Ἑλληνας 70 Oliv.; ἐς der Stein 77 η 74—82 höhere Buchstaben und weitere Zwischenräume als der übrige Text 88 [[η]] προσ Oliv., aber die Hasta schon vom Steinmetz getilgt 89 ες liest Oliv. Die Photographie sieht so aus, als ob das ι vorhanden, aber hart auf das Σ gesetzt gewesen wäre

90 ξε τῇ βουλῇ. Τῶν προγόνων τῶν ἡμετέρων δίκαιας χρημάτιαν
[[ξετῇ]] ἀπαιτήσεως νομοθετησάντων, δπως δὰν οἱ σύμμαχοι ὑ-
πὲρ ὧν ἂν ἀδικηθῶσιν ἐπεξελθεῖν καὶ κομίσασθαι χρήματα ἀφαι-
ρεθέντες δύνανται, ὅντος δὲ τοῦ γένους τῶν τοιούτων δικα-
τηρίων ἔστιν ὅτε βαρυτάτου καὶ ἀηδεστάτου αὐτοῖς δὶ' οὓς ἐγρά-
95 φη ὁ νόμος, τῶν ἐπαρχῆῶν μακράν ἀπεχονσῶν ἔ(λ)κεσθαι μάρτυ-
ρας πένητας ἀνθρώπους καὶ τινας ἀσθ(ε)νῆς διὰ νόσου ἢ διὰ γῆρας, ἀρέ-
σκει τῇ βουλῇ. Εάρ τινες τῶν συμμάχων μετὰ τὸ γενέσθαι τοῦτο τὸ
δόγμα τῆς συνκλήτου χρήματα δημοσίᾳ ἢ ίδιᾳ πραχθέντες ἀπαι-
τεῖν βουληθῶσιν, χωρὶς τοῦ κεφαλῆς εὐθύνειν τὸν εἰληφότα, καὶ ὑπὲρ
100 τούτων καταστάντες ἐνφανίσωσι τῶν ἀρχόντων τινί, ὡς ἐφείται συν[ά]-
γειν τὴν σύγ[κλ]ητον, τούτους τὸν ἀρχούτα ὡς τάχιστα πρὸς τὴν βουλὴν
προσαγαγεῖν καὶ συνήγορον, δ(ε)ι ὑπὲρ αὐτῶν ἐρεῖ ἐπὶ τῆς [[η]] συνκλήτου, δη ἄ[ρ]
αὐτοὶ αἰτήσωσιν, διδόται· ἀκούει δὲ μὴ συνηγορεῖν, ὡς ἐπὶ τῶν νόμων παρ-
αίησις ταύτης τῆς λειτουργίας δέδοται. Όντος δὲ τῇ συνκλήτῳ αἰ-
105 τίας ἐπιφέρουσιν δπως ἀκονοθῶσιν, ἀρχοντας δὲ ἀν αὐτοῖς πρόσσοδον εἰς τὴν
συνκλήτον δῶι, αὐθημερὸν παρούσης τῆς βουλῆς, ὥστε μὴ ἐλάττους διακο-
σίων εἴραι, κληρούσθω[[ι]] ἐκ πάντων τῶν ὑπατικῶν τῶν ἢ ἐπ' αὐτῆς τῆς Ρώμης
[η] ἐντὸς εἴκοσι μειλίων ἀπ[[τ]]ὸ τῆς πόλεως ὄντων τέσσαρες· δμοίως ἐκ τῶν στρατη-
[γ]ικῶν πάντων τῶν ἐπ' αὐτῆς τῆς Ρώμης ἢ ἐντὸς εἴκοσι μειλίων ἀπὸ τῆς πόλε-
110 [ω]ς ὄντων, τριτές δμοίως ἐκ τῶν ἀλλων συνκλητικῶν ἢ οἰς ἐπὶ τῆς συνκλήτου γνώ-
μην ἀποφαίνεσθαι ἔξεστιν πάντων, οἱ ἀν τότε ἢ ἐπὶ Ρώμης ἢ ἐνγειον εἴκοσι
μειλίων τῆς πόλεως δῶι, δύο· κληρούσθω δὲ μηδένα, δες ἀν ἐβ(δ)ομήκοντα ἢ
πλείω ἔτη γεγονός ἦι ἢ ἐπ' ἀρχῆς ἢ ἐπ' ἔξουσίας τεταγμένος ἢ ἐπιστάτης κριτη-
ρίου ἢ ἐπιμελητῆς σειτομετρίας ἢ δη ἀν νόσος κωλύντι τάντη τὴν λειτουργίαν
115 λειτουργεῖν ἀντικρὺς τῆς συνκλήτου ἔξομοσάμενος καὶ δούς ὑπὲρ τούτου
τρεῖς δμηνύντας τῆς βουλῆς ἀνδρας, ἢ δες ἀν συνγενεῖας ἢ οἰκητητι προσή-
κηι αὐτῶι ὥστε νόμῳ Ιουλίῳ τῶι δικαστικῷ μαρτυρεῖν ἐπὶ δημοσίου δικαστη-
ρίου (ᾶ)κων μὴ ἀναγκάζεσθαι, ἢ δη ἀν δ εὐθυνόμενος δμόσηι ἐπὶ τῆς συνκλήτου
ἐκθρόνον ἔστω εἶναι, μὴ (π)λείονας δὲ ἢ τρεῖς ἔξομηνόθω. Οἱ ἀν ἐννέα τοῦ-
120 τον τὸν τρόπον λάχωσιν, ἐκ τούτων ἀρχοντας δὲ ἀν τὸν κλῆρον ποιήσονται φροντι-
ζέτω, δπως ἐντὸς δνεῖν ἡμερῶν οἱ τὰ χρήματα μεταπορευόμενοι καὶ ἀφ' οὐ ἀν
μεταπορεύωνται ἀνὰ μέρος ἀπολέγονται, ἔως ἀν πέντε ὑπολειφθῶσιν.
Ος ἀν τῶν κριτῶν τούτων πρὸν ἀν κριθῆι τὸ πρᾶγμα ἀποθάνῃ, ἢ ἄλλη τις αἰτία διακωλύ-
σῃ αὐτὸν κρίνειν, οὐδὲ ἀν παραίησις δοκιμασθῆι δμοσάντων πέντε ἀνδρῶν τῶν ἐ-
125 καὶ τῆς βουλῆς, τότε δ ἀρχοντας παρόντων τῶν κριτῶν καὶ τῶν τὰ χρήματα μεταπορευ-
ομένων καὶ τούτου παρ' οὐδὲ μεταπορεύωνται, ἐπικληρούσθω ἐκ τούτων τῶν
ἀνδρῶν, οἱ ἀν τῆς αὐτῆς τάξεως δῶι, καὶ τὰς αὐτὰς ἀρξαντας ἀρχάς, ἢν ἀν τύ-
χη ἀρξας ἐκεῖνος, εἰς τοῦ τὸν τόπον ἐπικληροῦνται, ἐφ' ὡς μὴ ἐπικληρώ-
σεται ἀνδρα, δη κληρούσθαι κατὰ τοῦ εὐθυνομένον τούτῳ τῷ δόγματι τῆς συν-

91 vom Steinmetz getilgt *εαν* 95 εδκεσθαι der Stein (? εακ- liest Oliv.) (διὰ τὸ ἐκ) τῶν
vermutet Oliv.; unnötig; vgl. Rad. S. 72 96 ασθνεῖς 101 συγγέντων der Stein; jedenfalls sieht der
Querstrich den γ ursprünglich aus, nicht erst durch Verletzung des Steins entstanden. So liest auch
Anderson. σύγκλητον A. N. Modona 102 ουπερ: Oliv. 104 τη 105 ακονοθῶσινοπωρεχων: δπως
ἀκονοθῶσιν (δ) ἀρχοντας Oliv., die Umstellung genügt, zum Fehlen des Artikels vgl. S. 39 108 τεσσαρ(α)ς
Oliv. 112 εβομηκοντα 115 ἔξομοσάμενον καὶ δόντα vermutet Oliv. 118 λκων 119 τλειονας 124 δια-
κωλυση 127 ἀρξαντ(ε)ς Oliv. 127/28 τυχη 127 δες ἀν vermutet Oliv.; vgl. Rad. S. 72 129 τοντωτω
129/30 τησυγκλητω: Oliv.

130 οὐκέτι(ον) οὐκ ἔξεστιν. Οἱ δὲ αἰρεθέντες κριταὶ περὶ τούτων μόνον ἀκούε-
τωσαν καὶ διαγεινωσκέτωσαν, περὶ ὅν ἂν τις εὐδύνηται δημοσίᾳ ἢ ίδιαι νε-
νοσφισμένος, καὶ ὅσον δὲ κεφάλαιον χρήματος οἱ εὐδύνοντες ἀποδε(i)-
ξωσιν ἀπενηνέχθαι ἕαντον ίδιαι ἢ δημοσίᾳ, τοσοῦτον ἀποδιδόναι κελευθέω-
σαν, ἐφ' ὧι ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν οἱ κριταὶ κριωνοῦσιν.

135 Οὓς ἀν δέη ὑπὲρ τούτων διαγεινώσκεν καὶ γνώμην ἀποφαίνεσθαι, οὗτοι μέχρι ὅτου ἀν διαγνῶσιν καὶ
τὴν γνώμην ἀποφήνωνται, πάσης λειτουργίας δημοσίας ἐκτὸς ἴερῶν δημοσί-
ων παρίσθισαν. Ἀρέσκειν δὲ τῇ βουλῇ τὸν ἀρχοντα τὸν τὴν κλήρωσιν
τῶν δικαστῶν ποιήσαντα ἥ, εἰ μὴ οὗτος δύναιτο, τῶν ὑπάτων τὸν τε προηγοροῦν-
τα ταύτης τῆς διαιτῆς προστασθαι καὶ καταγγέλ(λ)ιν μάρτυριν τοῖς ἐπὶ τῆς Ἰτα-
140 λίας οὖσιν δ(ξ)ονισίαι διδόναι, ἐφ' ὧι τῷι μὲν ίδιαι τι μεταπορευομένωι μὴ πλείο-
σιν πέντε, τοῖς δὲ δημοσίαι μὴ πλείοσιν (δ)έκα καταγγεῖλαι ἐπιτρέψει.
Ομοίως ἀρέσκειν τῇ βου(λ)ῇ κριτάς, οἱ ἀν ἐν τούτον τοῦ (δόγματος τῆς συνκλήτου)
λάχωσιν, καθ' ὃ ἀν αὐτῶν ἐκάστοι δόξη, ἀναφανδὸν [[ο]]]
ἀποφαίνεσθαι, καὶ ὃ ἀν οἱ πλείους ἀποφήνωνται, ἔτιν.

132 αποδεξῶσιν

134 δεη

138 τε : (τό)τε vermutet Rad. S. 73

139 καταγγεῖλαι

140 εσονοιαν

141 αεκα (λεκα liest Oliv.)

142 βουαη̄

τοῦ (δόγματος τῆς συνκλήτου)

oder ἐκ τούτον [[τούν]] Oliv.